

نگاهی به مواضع اخیر یاوه‌گوی آمریکایی درباره ایران

ایران را نشناخته‌اید

سرمقاله

﴿﴾ ادبیات تهدید و مداخله، در سیاست خارجی آمریکا پدیده‌ای مقطعی یا محدود به یک رئیس جمهور خاص نیست. اظهارات اخیر دونالد ترامپ درباره اعتراضات ایران بازتاب یک منطق ریشه‌دار در ساختار قدرت آمریکاست. منطقی که در آن تهدید به زور همواره به عنوان ابزار تنظیم روابط با دولت‌های مستقل به کار گرفته شده است. ترامپ با ادعای قرار داشتن آمریکا در وضعیت آماده‌باش کامل در مورد ناآرامی‌ها در ایران تلاش کرد بار دیگر همان روایت قدیمی «مداخله در سایه حمایت» را بازتولید کند. روایتی که تجربه تاریخی نشان داده همواره با بی‌ثبات‌سازی آغاز می‌شود و با ویرانی پایان می‌یابد. آنچه در یاوه‌گویی جدید ترامپ در مورد آمادگی برای دخالت در امور داخلی ایران بیش از هر چیز برجسته است نادیده گرفتن مفهوم اقتدار ملی در ایران است. ایران کشوری نیست که انسجام آن با تهدید خارجی فروپاشد یا نظم اجتماعی‌اش با توییت و هشدار از بیرون مختل شود. ساخت سیاسی و اجتماعی ایران طی دهه‌ها فشار، تحریم و تهدید شکل گرفته و آزموده شده است. اقتدار در ایران نه محصول سرکوب کور و نه نتیجه مداخله خارجی است بلکه برآمده از پیوند ساخت قدرت با بدنه اجتماعی است. همین پیوند است که اجازه می‌دهد مسائل داخلی در چارچوب ملی حل و فصل شوند و به پرونده‌ای برای بازی قدرت‌های بیرونی تبدیل نشوند. برخلاف تصویرسازی رایج در رسانه‌های غربی، نظام سیاسی ایران اعتراض را به عنوان یک واقعیت اجتماعی به رسمیت می‌شناسد. اعتراض در ایران پدیده‌ای نفی شده یا غیرقابل گفتگو نیست. تجربه‌های مختلف نشان داده که مسیرهای قانونی برای بیان مطالبات وجود دارد و گفتگو با معترض بخشی از سازوکار مدیریت اجتماعی تلقی می‌شود. آنچه ایران با آن مقابله می‌کند، اغتشاش سازمان‌یافته است که با هدف تخریب امنیت عمومی و باز کردن مسیر مداخله خارجی شکل می‌گیرد. این تمایز، تمایزی بنیادین است که آگاهانه نادیده گرفته می‌شود تا تصویر یکسانی از اعتراض و خشونت ساخته شود و زمینه برای فشار خارجی فراهم گردد. در این چارچوب ادعای ترامپ درباره «حمایت از مردم ایران» بیش از آنکه نشانه دغدغه انسانی باشد ادامه همان سیاست فریبنده‌ای است که سال‌هاست دنبال می‌شود. دولتی که با تحریم‌های گسترده دارو، غذا و زیرساخت‌های حیاتی را هدف قرار داده است نمی‌تواند مدعی حمایت از ملت ایران باشد. این تناقض آشکار همان نقطه‌ای است که رهبر انقلاب از آن با تعبیر «یاوه‌گویی» یاد کردند. سخنانی که ترکیبی از تهدید، فریب و وعده است و دیگر حتی برای افکار عمومی جهانی نیز جذابیت سابق را ندارد.

اگر قرار باشد این الگوبه درستی فهم شود، باید

نگاه را از ایران فراتر برد. رفتار آمریکا با ونزوئلا نمونه‌ای روشن از همین منطق مداخله‌گرایانه است. واشنگتن طی سال‌های اخیر از تحریم‌های فلج‌کننده تا حمایت از سناریوهای بی‌ثبات‌سازی سیاسی، همه ابزارهای فشار را علیه دولت کاراکاس به کار گرفته است. در شرایط کنونی نیز آمریکا با

زیرپا گذاشتن تمام قوانین بین‌المللی، رئیس‌جمهور قانونی ونزوئلا را ربوده و اعلام کرده به دنبال اداره کردن این کشور تا زمان مناسب بوده و نفت این کشور برای واشنگتن در درجه اول اهمیت است. این نوع نگاه دونالد ترامپ به جهان ریشه در سند امنیت ملی جدید آمریکا دارد که به صراحت از

بنیان‌های قدرت در ایران عمیق است و مردم با تجربه تاریخی مقاومت و اتحاد، هرگونه فشار و تهدید خارجی را بی‌اثر می‌سازند. اقتدار ملی بر اساس انسجام اجتماعی، فرهنگ مقاومت و اراده مستقل شکل گرفته و هیچ زورگویی قادر به سست کردن آن نیست. جنگ ۱۲ روزه تنها یک صفحه از کتاب مقاومت و اقتدار ایران بود که جهان مشاهده کرد. ■

﴿﴾ الله اکبر! این صدای ملت ایران است. ارتش و سپاه عزیز، ای دو بال توانمند جمهوری اسلامی ایران؛ شمار رژیم سفاک صهیونی را در رسیدن به اهداف شومش ناکام گذاشتید. ایستادگی شما پرده از چهره واقعی آمریکا، کنار زد و او را	﴿﴾ الله اکبر! این صدای ملت ایران است. ارتش و سپاه عزیز، ای دو بال توانمند جمهوری اسلامی ایران؛ شمار رژیم سفاک صهیونی را در رسیدن به اهداف شومش ناکام گذاشتید. ایستادگی شما پرده از چهره واقعی آمریکا، کنار زد و او را	﴿﴾ الله اکبر! این صدای ملت ایران است. ارتش و سپاه عزیز، ای دو بال توانمند جمهوری اسلامی ایران؛ شمار رژیم سفاک صهیونی را در رسیدن به اهداف شومش ناکام گذاشتید. ایستادگی شما پرده از چهره واقعی آمریکا، کنار زد و او را	﴿﴾ الله اکبر! این صدای ملت ایران است. ارتش و سپاه عزیز، ای دو بال توانمند جمهوری اسلامی ایران؛ شمار رژیم سفاک صهیونی را در رسیدن به اهداف شومش ناکام گذاشتید. ایستادگی شما پرده از چهره واقعی آمریکا، کنار زد و او را
---	---	---	---

فرزند ایران

پشت چراغ قرمز

﴿﴾ پدر و مادرش سن زیادی ندارند. مادر با صدایی آهسته از دخترش می‌گوید. همان‌که آن‌ها آرزوها برایش داشت: «زهرا مثل هر روز رفته بود به محل کارش. کاری پاره‌وقت انجام می‌داد و در کنارش درس می‌خواند؛ ترم چهار حسابداری در آموزشکده دختران و لیعصر تهران بود. دانشجویی سخت‌کوش و مصمم که دلش می‌خواست زودتر فارغ التحصیل شود و به شغل مورد علاقه‌اش برسد.» مادر بغضش را فرومی‌خورد و می‌گوید: «یکشنبه دوازده تیر، ساعت از سه گذشته بود. هر چه صبر کردم زهرا به خانه نیامد. خبر چند انفجار در شهر بیشتر نگرانم می‌کرد و گوش‌اش را جواب نمی‌داد. خیلی زود فهمیدم نگرانی‌ام بی‌دلیل نبود. وقتی زهرا پشت چراغ قرمز میدان قدس تجریش در تاکسی نشسته بوده تا زودتر به خانه برسد موشک‌های اسرائیلی در یک لحظه همه چیز را زیر و رو می‌کنند. بعدها در فیلمی که منتشر شد همه دیدند که شدت انفجار آنقدر زیاد بود که ماشین‌ها را تا چند متر به هوا پرتاب کرد و زهرای بی‌گناه و جوانم را از من گرفت.» مسغولین دانشگاه مدرک کارشناسی شهید زهرا چوبینی را به پدر و مادرش تقدیم می‌کنند و مادر عکس دختر زیبا و معصومش را می‌بوسد و لبخند می‌زند.

قاب

بوسه فرزند شهید بر دست فرزند شهید

﴿﴾ بوسه فرزند حاج قاسم بر دست فرزند خردسال یکی از شهدای جنگ دوازده‌روزه اخیر؛ در حاشیه دیدار امروز رهبر انقلاب به مناسبت روز میلاد امیرالمؤمنین علیه السلام و سالگرد شهید سلیمانی در حسینیه امام خمینی علیه السلام

تحلیل

ماهیت یکسان جنگ نرم در طول تاریخ

﴿﴾ جنگ نرم که امروز با آن مواجه هستیم، مسئله‌ای جدیدی نیست. فریب و نیرنگ و دروغ همیشه ابزارهایی در دست دشمنان دین‌خدا برای وارونه جلوه دادن حق و باطل بوده است. وقتی امیرالمؤمنین علیه السلام با اقبال گسترده مردم به خلافت رسید به فاصله کوتاهی جنگ جمل برپا شد. چرا؟ به خاطر اینکه جناب طلحه و زبیر فریب معاویه را خوردند. آن‌ها حضرت علیه السلام را به ضعف در سیاست‌ورزی متهم ساختند و ایشان را به خاطر عدم سازش با معاویه، عامل مشکلات اقتصادی جامعه معرفی کردند. یا در جنگ صفین، وقتی جناب عمار یاسر شهید شد، معاویه گفت عمار را کسی به کشتن داده است که او را به میدان جنگ آورده است! وزمانی که شکست در صفین را نزدیک دید، فتنه قرآن به نیرزه کردن را رو کرد و توانست افکار عمومی را فریب دهد و از کشته شدن فرار کند. همچنین جریان خوارج، از دل جنگ نرم معاویه به وجود آمد و در نهایت همان‌ها، حضرت را به شهادت رساندند. امیرالمؤمنین علیه السلام به نوعی شهید جنگ نرم معاویه بود. لذا جنگ نرم همیشه در دستور کار دشمنان حقیقت بوده است.